

Żądania wnoszącej odwołanie

Komisja wnosi o

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 23 listopada 2022 r. w sprawach połączonych T-279/20 i T-288/20, CWS Powder Coatings i in./Komisja oraz w sprawie T-283/20, Billions Europe i in./Komisja,
- oddalenie zarzutu drugiego, pierwszej i piątej części zarzutu siódmego oraz zarzutu ósmego w sprawach połączonych T-279/20 i T-288/20 oraz pierwszego zarzutu w sprawie T-283/20,
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu rozstrzygnięcia zarzutów, które nie zostały jeszcze rozpatrzone, oraz
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowania w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja podnosi trzy zarzuty:

Po pierwsze, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo poprzez zniekształcenie dowodów, którymi dysponował, dochodząc do wniosku, że Komitet ds. Oceny Ryzyka („RAC”) Europejskiej Agencji Chemikaliów oraz Komisja popełniły oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do wiarygodności i dopuszczalności badania Heinricha i in. z 1995 r. (zwanego dalej „badaniem Heinricha”).

Po drugie, Sąd naruszył prawo, zastępując własną oceną ocenę dokonaną przez RAC i Komisję, stwierdzając, że RAC nie uwzględnił wszystkich istotnych czynników przy obliczaniu przeciążenia płuc w badaniu Heinricha.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że zaskarżona klasyfikacja i oznakowanie nie dotyczy substancji, która ma naturalne właściwości rakotwórcze.

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 8 grudnia 2022 r. w sprawie T-769/21, Euranimi/Komisja, wniesione w dniu 17 lutego 2023 r. przez European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi)

(Sprawa C-95/23 P)

(2023/C 127/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (przedstawiciele: V. Villante, D. Rovetta, M. Campa, avvocati, P. Gjørtler, advokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszego odwołania;
- uchylenie zaskarżonego postanowienia i uznanie skargi wniesionej przez EURANIMI za dopuszczalną;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu zbadania zasadności skargi wniesionej przez EURANIMI;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami prawnymi niniejszego odwołania oraz postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy główne zarzuty:

Zarzut pierwszy: Naruszenie prawa w zakresie wykładni art. 263 ust. 4 TFUE, a w szczególności wymogu „bezpośredniego i indywidualnego oddziaływania”. Błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych.

Zarzut drugi: Naruszenie prawa w zakresie wykładni ostatniej części art. 263 ust. 4 TFUE oraz wymogu i pojęcia aktu regulacyjnego, który nie pociąga za sobą środków wykonawczych. Błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych i przeinaczenie dowodów.

Zarzut trzeci: Błędna kwalifikacja okoliczności faktycznych i przeinaczenie dowodów.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 grudnia 2022 r. w sprawie T-143/20, PT Pelita Agung Agrindustri i PT Permata Hijau Palm Oleo/Komisja, wniesione w dniu 24 lutego 2023 r. przez PT Pelita Agung Agrindustri i PT Permata Hijau Palm Oleo

(Sprawa C-112/23 P)

(2023/C 127/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: PT Pelita Agung Agrindustri, PT Permata Hijau Palm Oleo (przedstawiciele: F. Graafsma i J. Cornelis, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/2092 z dnia 28 listopada 2019 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz biodiesla pochodzącego z Indonezji⁽¹⁾; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej poniesionymi przez wnoszących odwołanie kosztami postępowania odwoławczego oraz postępowania przed Sądem; lub, tytułem żądania ewentualnego,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- postanowienie, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania przed Sądem oraz postępowania odwoławczego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą w jego uzasadnieniu sześć zarzutów.

Po pierwsze, Sąd w zaskarżonym wyroku dokonał błędnej wykładni art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”) i przeinaczył dowody, stwierdzając wystąpienie istotnego tłumienia cen.

Po drugie, Sąd w zaskarżonym wyroku dokonał błędnej wykładni ustaleń zawartych w sprawozdaniu zespołu orzekającego Światowej Organizacji Handlu (WTO) zatytułowanym „Unia Europejska – Środki antydumpingowe w odniesieniu do biodiesla pochodzącego z Indonezji”, przyjętym w dniu 25 stycznia 2018 r. (WT/DS 480/R), lub – jak wnoszący odwołanie podnoszą posiłkowo – nie uwzględnił tych ustaleń.